

3. Інвестиції в розробку технологій, що забезпечують вдосконалення техніко-технологічного потенціалу сільського господарства на основі застосування енерго- та ресурсозберігаючої техніки і наукомістких технологій, що дозволяють різко підвищити продуктивність праці й ефективність сільськогосподарського виробництва.

Саме через технологічну модернізацію галузі, що базується на новій техніці, представляється можливим подолати багато негативних факторів в сільськогосподарському виробництві: невисокий рівень продуктивності праці (в 8-10 разів нижчий, ніж в економічно розвинених країнах), майже вдвічі поступається середньосвітовим показникам продуктивності рослинництва і тваринництва, низький рівень використання природно-ландшафтних, матеріально-технічних, трудових і фінансових ресурсів.

Основною причиною несприятливої інвестиційної ситуації для сільського господарства є низька прибутковість більшості сільськогосподарських товаровиробників.

Серед першочергових завдань з модернізації сільського господарства необхідно виділити наступні:

- підвищення інвестиційної привабливості галузі для приватних інвесторів, у тому числі для зарубіжних;
- підвищення темпів зростання технічного переоснащення сільськогосподарських товаровиробників;
- розвиток соціальної інфраструктури в сільській місцевості сприяє притоку кваліфікованих кадрів;
- освоєння нових технологічних процесів на інноваційній основі.

Підвищення інноваційної активності не тільки дозволить підвищити техніко-економічний рівень виробництва, але і істотно поліпшити інвестиційний клімат.

Література:

1. Новікова О.С. Механізми впровадження інновацій у сільському господарстві на засадах сталого розвитку. / О.С. Новікова // Екологізація економіки та освіти як чинник сталого розвитку суспільства. – Науковий вісник. – 2005. – Вип. 15.6. – С. 458-462.
2. Герасименко А.А. Инновационные проблемы сельского хозяйства современной Украины / А.А. Герасименко, Л.А. Богачев // Молодий вчений. Сільськогосподарські науки. – № 3 (06). – 2014. – С. 28-31.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ТА КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

**Пахуца О.П., Великоцька Н.О.,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Науковий керівник – ст. викладач Голованова Г.Є.

Конкурентні переваги підприємства, як найважливіша складова сучасних ринкових відносин, роблять вплив на рівень конкурентоспроможності підприємства, його фінансові результати і стійкість розвитку. Конкурентні переваги підприємства непостійні, вони перебувають під впливом безлічі чинників зовнішнього і внутрішнього середовища (якість продукції що виробляється, рівень конкуренції, кон'юнктура ринку, макроекономічна стабільність, природні, фінансово-економічні і інші ризики, міра відкритості економіки). Вплив певного чинника на конкурентні переваги може приймати різні напрями залежно від ситуації, обумовленої станом національної економіки, її зовнішніх зв'язків, природно-кліматичних умов, ринкової кон'юнктури, результатів господарської діяльності підприємства. Тому на основі здійснення систематичних досліджень, аналізу і оцінки необхідно виявляти чинники, формувальні і посилюючі конкурентні переваги підприємств [3].

Важливим аспектом є дослідження ефективності використання конкурентних переваг і чинників, що роблять вплив на її зміну. Конкурентні переваги непостійні, тому підприємствам необхідно їх створювати і максимально ефективно використати.

Підвищення конкурентоспроможності агропродовольчого комплексу - це рішення проблем подальшого стійкого розвитку вітчизняних сільгосп товаровиробників. Чим більше усеосяжного характеру набуває конкуренція на регіональних ринках, тим значимішими для комерційного успіху аграрних підприємств є конкурентні переваги країни, регіону, галузі. Їх особливості і механізм формування є фундаментальною основою забезпечення конкурентоспроможності сільськогосподарських товаровиробників, які знаходяться в прямій залежності від зовнішніх чинників, стикаються з проблемами, в цілому характерними для регіонального сільського господарства. Завдання стабілізації продовольчого ринку в Харківській області і підвищення економічної ефективності виробництва сільськогосподарської продукції не може бути вирішене без цілеспрямованого формування і оптимального використання конкурентних переваг регіону, посилення конкурентних позицій більшості підприємств агропродовольчого комплексу.

Конкурентоспроможність сільськогосподарського підприємства багато в чому визначається здатністю регіону ефективно вести боротьбу за мобільні ресурси розвитку і ринки збуту за рахунок використання специфічних ресурсів розвитку, під якими маємо розуміти сукупність природно-географічних, соціально-економічних, технічних, інформаційних, культурних і інституціональних ресурсів і умов, що склалися в регіоні, що відрізняють його від інших регіонів і визначають довгострокову перспективу виробництва товарів і послуг.

Реалізація конкурентних переваг регіону є однією з найбільш важливих передумов поліпшення якісних параметрів економічного зростання, орієнтованого на досягнення стратегічних інтересів населення території [1]. Управління конкурентоспроможністю сільськогосподарського підприємства полягає в оцінці і аналізі дії чинників, що підвищують або знижують його конкурентоспроможність, розробці і реалізації відповідної стратегії для досягнення наміченої мети [2].

У сучасних умовах розвитку аграрної сфери економіки Харківської області число чинників, що роблять вплив на конкурентоспроможність підприємства і вимагаючого аналізу і обліку, значно зростає. І тут особливу значущість набувають керовані чинники конкурентоспроможності, впливаючи на які підприємство може регулювати і нейтралізувати негативний або посилити позитивний вплив нерегульованих зовнішніх чинників [4].

Для реалізації поставлених перед країною завдань по імпортозаміщенню, сільськогосподарські підприємства Харківської області мають ряд конкурентних переваг, як у галузі рослинництва, так і тваринництва. Земельні ресурси і кліматичні умови служать основою конкурентних переваг сільськогосподарських підприємств регіону і сприяють динамічному розвитку агропромислового комплексу [4].

Сільськогосподарські організації, що застосовують найсучасніші технології, системи машин, що концентрують і локалізують виробництво на основі його спеціалізації, забезпечують науково-технічний прогрес в зерновому господарстві області. Економічні умови господарювання, а також перерозподіл худоби на користь господарств населення і ряд чинників соціального характеру зумовили зміщення виробництва продукції тваринництва у бік індивідуального сектора.

Таким чином, сільське господарство є однією з основних галузей спеціалізації Харківської області. Сільськогосподарська продукція формує найважливішу складову спеціалізації регіону. В силу географічного положення і традиційної виробничої орієнтації Харківської області регіон є одним з українських лідерів в розрізі виробництва сільськогосподарської продукції [5].

Література:

1. Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://www.agro-business.com.ua/ekonomichniy-gektar/3999-problemy-ta-perspektyvyfermerstva-v-ukraini.html>
2. Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://agroua.net>
3. Ступницький О.І. Конкурентоспроможність // Українська дипломатична енциклопедія: У 2-х т. / Редкол.: Л.В. Губерський (голова) та ін. – К: Знання України, 2004. – Т. 1 – 760 с.
4. Офіційний вісник України. – 2018. – № 50. – С. 896.
5. Офіційний вісник України. – 2018. – № 51. – С. 643.

